

عنوان مقاله:

کاربرد انرژی خورشیدی در طراحی شهری

محل انتشار:

همایش ملی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

علیرضا رضوانی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور، رشته: جغرافیا و برنامه ریزی شهری، گرایش نوسازی و بهسازی

خلاصه مقاله:

انرژی خورشیدی یکی از بزرگترین منابع انرژی تجدید پذیر بر روی کره ی زمین بوده که به صورت رایگان در اختیار بشر قرار گرفته است. مقادیر بسیار زیادی از سوخت های فسیلی تجدیدناپذیر که امروزه برای تولید انرژی مصرف می شوند، سوخت هایی هستند که در دسترس نسل های آینده نخواهند بود و آیندگان از آن محروم خواهند ماند و همچنین برای محیط زیست نیز نوعی خطر محسوب می شود. انرژی خورشید یکی از منابع مهم انرژی است که بکارگیری آن نه تنها باعث ایجاد استقلال کشورها در حوزه ی انرژی می شود بلکه به فناوری های پیشرفته و پرهزینه نیاز ندارد، به عنوان یک منبع مفید و تامین کننده ی انرژی در بیش تر نقاط جهان می تواند به کار گرفته شود. استفاده از انرژی های طبیعی به ویژه انرژی خورشیدی در ساختمان و طراحی شهری به صرفه جویی در مصرف سوخت و مهمتر از به افزایش کیفیت بهداشت و سالم سازی محیط زیست منتهی می شود. نقش معماری و شهرسازی در این جا به عنوان یک حرفه مسیولیت پذیر است که به طور وسیع این جنبه ی مهم را پشتیبانی می کند. بنابراین، هدف از کار معماران و شهرسازان در آینده باید طراحی ساختمان ها و فضاهای شهری به گونه ای باشد که منابع طبیعی محفوظ بمانند و بهره برداری از انواع قابل تجدید انرژی، به ویژه انرژی خورشیدی، تا حد امکان به طور گسترده مورد استفاده قرار گیرد. لذا این مقاله به روش تحلیلی- توصیفی می باشد و به لزوم کاربرد انرژی خورشیدی در طراحی شهری و مسایل پیرامون آن می پردازد.

کلمات کلیدی:

انرژی خورشیدی، طراحی شهری، محیط زیست، تجدید پذیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/660727>

